

Zločin u Novoj Gradišci

Izvještaji s glavne rasprave

9. listopada 2012. – otvaranje glavne rasprave, početak dokaznog postupka

Prisutna javnost: Veselinka Kastratović, monitorica iz Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka

Predsjednik Vijeća za ratne zločine Županijskog suda u Osijeku otvorio je zasjedanje, objavio je predmet glavne rasprave i sastav Vijeća. Primjedbi na sastav Vijeća nije bilo.

Nakon što je utvrđena istovjetnost optuženika uzimanjem njegovih osobnih podataka, predsjednik Vijeća za ratne zločine, umjesto oštećenika kao tužitelja, pročitao je optužnicu od 8. svibnja 2012. godine.

Optuženik je izjavio da je optužnicu razumio i da se ne smatra krivim za djelo koje mu se citiranom optužnicom stavlja na teret.

Na početku dokaznog postupka iskaz je dao oštećenik.

Oštećenik Dimitrije Škrpan

Rekao je da je živio u Slavanskom Kobašu, gdje je bio četvrti po bogatstvu u mjestu. Republiku Hrvatsku je morao napustiti 6. siječnja 1993. godine pod prijetnjom i zbog onoga što mu se dogodilo, a što je predmet ovoga kaznenog postupka.

Opt. Ivana Kumića nije poznao prije kritičnog događaja. Vidio ga je na dan kada su održani izbori, i kada je oštećenik bio u izbornom povjerenstvu u Slavanskom Kobašu. U prostor u kome se glasovalo došli su pripadnici Vojne policije, više njih. Rekli su da izbori sa Srbima u izbornom povjerenstvu ne mogu proći. Netko od nazočnih s glasačkog mjesta pokazao je oštećeniku na Ivana Kumića, koji je bio u odori vojnog policajca i upozorio ga da je optuženik iz mjesta Mala (mjesto u blizini Nove Gradiške), te da će optuženik napraviti „dar mar“.

Dva do tri dana nakon izbora optuženik je, sa još dva ili tri pripadnika Vojne policije, došao u kuću oštećenika. Tražio je da mu da automobil, koji je oštećenik kupio nedavno, nije bio još niti registriran. Automobil su tražili za potrebe civilne zaštite. Oštećenik je odbio predati im auto. Kada su otišli sakrio ga je kod oca u dvorište. Sljedećeg dana došla je ponovno grupa vojnih policajaca tražiti automobil. Optuženik im je rekao da je prodao automobil, no inzistirali su da im preda prometnu dozvolu. Događaju su bili nazočni supruga i djeca oštećenika, koji su plakali. Stoga je oštećenik dao ključeve automobila, koga su odvezli. Oštećenik je saznao da je automobil završio na korištenju 108. brigadi HV-a. Nakon tri dana došla je veća grupa vojnih policajaca, među kojima je, po sjećanju oštećenika, bio i optuženik. Tražili su od oštećenika da im kaže gdje je sakrio minobacač. Oštećenik je rekao da nema saznanja o oružju, da ga ne posjeduje. Tri dana su zaredom u njegovu kuću dolazili pripadnici Vojne policije tražiti minobacač.

Zapovjednik Vojne policije rekao je svojim policajcima: „Nećemo se zajebavati s njim, a isti zna gdje je minobacač“. Oštećenika su uhitili, odveli u kavanu „Lug“, u Lužanima. Sjedio je sa vojnim policajcima koji su ga doveli na terasi kavane. Do oštećenika su dolazili razni vojni policajci i svaki bi ga udario rukom. Udarali su ga u gornji dio tijela od čega je oštećenik pao na

tlo. Nakon što se ustao ponovno su ga tukli. Poslije su ga vratili u svoju postaju u Slavonski Kobaš. Na putu za Kobaš, uhitili su i Vasu Bašćanina. Oštećenika i Vasu Bašćanina su doveli u postaju vojne policije u Slavonskom Kobašu, u dvorištu su oštećenika vezali lisicama oko jednog stupa. Oštećenik je čuo da tuku Vasu Bašćanina, no ne zna je li u grupi koja je tukla toga čovjeka bio i optuženik.

Oštećenik je za stup bio vezan do mraka, tražili su od njega da prizna da posjeduje minobacač. Rečeno mu je da će biti zadržan zbog toga što neće priznati da posjeduje minobacač. Odveli su ga u podrum, gdje su ga vezali za „čengele“, uslijed čega je morao stajati na vrhovima prstiju, gotovo visjeti. Oko 22,00 ili 23,00 sata čuo je dolazak civilne policije. Policajac prezimenom Cindrić došao je u podrum i zadao 10 udaraca u grudni koš oštećenika.

Sljedećeg dana, bila je nedjelja, oštećenika su odvezli u Novu Gradišku, gdje su ga zatvorili u baraku iza kasarne, u podrum. Vojni policajci su ga posjeli na stolicu, na stol su stavili komad papira s 15 pitanja. Pitanja su bila vezana za minobacač, tko četnicima daje signale, tko dijeli četnicima oružje,.... Na ta pitanja je oštećenik trebao odgovoriti u vremenu od 20 minuta. Kako oštećenik nije odgovarao na navedena pitanja vojni policajci su ga tukli. Tukla su ga četiri vojna policajca.

Zlostavljanje i batine postale su intenzivnije u petak i subotu, kada su vojni policajci dolazili skoro svakih dvadesetak minuta i tukli ga. Među vojnim policajcima koji su ga tukli bio je i optuženik. Prvi u prostoriju u kojoj je oštećenik bio zatočen ulazio je optuženik. Svakoj grupi vojnih policajaca koja je dolazila oštećenik je morao reći: „Hvaljen Isus i Marija bojovnici“.

U nedjelju je oštećenik čuo da se pripadnici Vojne policije postrojavaju. Za optuženika je čuo da je otišao u Kobaš. I toga dana dobivao je udarce od vojnih policajaca, padao je na tlo, udarali su ga i nogama u tijelo, izbijali mu zrak iz pluća. Oštećenik je izvana čuo glasove da će ga izvesti iz podruma, uvesti u kombi, koji je bio u blizini, da će ga ubiti na nekom udaljenom mjestu i mrtvo tijelo baciti u Savu. Sa oštećenikom je u podrumu bio jedan Srbin, mlađa osoba, iz Slavonskog Broda. Tu osobu su tukli da je „mečao“. Oštećenik je šetao u krug po podrumu i slušao jauke toga čovjeka. Oštećenik je bio očajan, od čega je razbio staklo na jednom prozoru. Kada je kod njega došao jedan od vojnih policajaca oštećenik je u ruci držao najšiljatiji komad stakla, koji je prislonio na stomak. Vojnik je repetirao pištolj. Drugi vojni policajac je udario po ruci kolegu, a nakon toga oštećenik si je zadao tri udarca komadom stakla u stomak.

Novo ročište za glavnu raspravu zakazano je za dan **8. studenoga 2012. godine u 10,00 sati**. Na raspravu će se pozvati vještak psihijatrijske struke iz Neuropsihijatrijske bolnice „Dr. Ivan Barbot“ iz Popovače.